

FOTÓSZUPREMATISTÁK
PHOTOSUPREMATISTS

MINYÓ SZERT KÁROLY

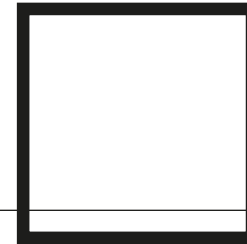
ROBITZ ANIKÓ

SZOMBATHY BÁLINT

MINŐ SZERT KÁROLY

ROBITZ ANIKÓ

SZOMBATHY BÁLINT

FOTÓSZUPREMATISTÁK
PHOTOSUPREMATISTS

MINYÓ SZERT KÁROLY képzőművész, szabadkézi fotográfus

ROBITZ ANIKÓ fotográfus

SZOMBATHY BÁLINT multimédiális művész

A képzőművészeti szemléletű kortárs magyar fotográfiában kirajzolódik egy különösen érdekes – mindeddig nem igazán tudatosított – vonulat, amely egyrészt a festészet (képzőművészet), másrészt a konceptuális fénykép felől értelmezhető. Létük szinte egymás ellenében tétéleződött, tekintve, hogy a konceptuális művészet an garde festészetellenes volt egészen a hetvenes évek közepéig, az elsődleges, elementáris piktúra megjelenéséig. A konceptuális fotónak voltak Magyarországon művelői, a nyelvi tájékozódású redukciós festészetnek azonban nem (kivéve talán néhány radikálisabb, de megkésett enformel teljesítményt).

A Fotószuprematisták kiállítás koncepcióját a művészettörténet jeles eseménye: a szuprematizmus születésének száz esztendőős évfordulója ihlette. Bár a szuprematizmus első kiáltványa 1915-ben jelent meg, Kazimir Malevics két évvel korábban alkotta meg tárgyi vonatkozásokat elvető festményeinek első sorozatát. A művészettörténet-írás tehát 1913-at tekint eme korszakos, nagy hatású irányzat születési évének. A tárlat koncepciója tekintetében a szuprematizmus elsősorban a dologi világtól való elrugaszkodása, és érzékenysége miatt fontos, nem pedig mértani formákra épülő jelbeszéde révén. Szombathy Bálint, a kiállítás kurátora olyan rokon lelkeket szólított meg a kortárs magyar fotográfusok közül, akiknek a munkásságát huzamosabb ideje figyelemmel kíséri, és szenzibilitásuk miatt közel érezte magához gondolkodásmódjukat. A tiszta érzékenység malevicsi ideája mindhárom szerzőnél erőteljesen jelen van, de a fotográfiai nyelvhasználatban eltérések mutatkoznak. Ám éppen e fokozatok közötti különbségek szemléltetik leghűbben annak a mitikus emberi törekvésnek a mindenkori időszerűségét, hogy elrugaszkodjon az éteri magasságok, az isteni szférák felé. A kiállításon látható alkotások azonban nem programszerű mintaként viszonyulnak a szuprematista hagyományhoz, vagyis nem illusztrálni kívánják Malevics doktrínáját. A szuprematista attitűd eleve jelen van a munkákban, egy hosszú önfejlesztési folyamat eredményeként.

A magát képzőművészként és szabadkézi fotográfusként meghatározó Minyó Szert Károly egyénileg kiművelt technikai-nyelvi eljárása önmagában is egy különös határsávban nyilvánul meg, mivel ötvözi a manuális festészetet, és a mechanikai eszközökkel létrehozott fényképészetet. A művész hagyományos módon, festékekkel alapozza meg a vásznat, annak száradását követően pedig fényérzékeny emulzióval keni át. Végül síkfilm negatívval fedi be és átvilágítja. A széles gesztusokkal, szabadon lefestett világos felületeken foltokban, illuminációs látomásként bukkan fel a tárgyi világ egy-két beazonosítható eleme, vagy a metaforikus ködben botorkáló – önmagát kereső – ember. Minden képe egyedi táblakép, amely kézzel felrakott emulzióhasználattal, és hagyományos analóg labor technikával készül. Minyó különleges fotóperformanszain elsötétített helyiségbe biciklit tekerve, annak lámpájával világítja meg a gondosan előkészített vásznon rögzített síkfilmet, majd szivaccsal előhívó emulziót ken a felületre. Eljárásában a kép a nézők előtt hívódik elő, hangsúlyosan szemléltetve a kézi kidolgozás gesztusjellegét.

Míg Minyó Szert Károly alkotásain foltokban, enyhe utalásként felismerhető az antropocentrikus világ néhány eleme, addig Robitz Anikó fotói már teljesen eltávolodnak tőle, abba a mértani-absztrakt tartományba, amely nemcsak az érzékenység szintjén, hanem jelhasználatában is megfeleltethető a szuprematista formanyelvnek. Egy szigorúan definiált jelvilágban mozgunk. Konstruált, manipulált jeleknek tűnnek, de mégsem azok. Robitz következetes alkotó, nem alkalmaz külső beavatkozást a képeken, vagyis nem konstrukció eredményei, hanem különös és figyelmes látásmódjának eredményei. Talán senki sem gondolná, hogy a fotográfus a világ megapoliszait járva kapja lencsevégre a számára érdekfeszítő mikrovilág-részleteket a kortárs mértani építészet zugaiban. Teljesen egyéni és eredeti látásmódot képvisel, amely ritka vonulat a kortárs magyar fotográfiában, történeti előképei pedig a Bauhaus esztétikájában keresendők.

Szombathy Bálint fotómunkái teljes mértékben mellőzik a fényképezőgépet mint eszközt. Az alkotások egy valaha használt távközlési eszköz, a telefotó (képtávíró) létrehozta hibás képekből jönnek létre. A mintegy 200 egyedi darabot számláló gyűjteményt a 80-as években hozta létre, a kollekciónál készült szűkebb válogatást 2011-ben mutatta be első ízben a Magyar Fotográfusok Háza – Mai Manó Házban. A kiállításon lépésről-lépésre szemléltette, hogyan esik szét részeire a felismerhető, anyagi kötöttségű világ. Hogyan válnak ezek a részek fokozatosan egyre felismerhetetlenebbé, hogy végül is a semmiben állapodjanak meg. A sorozat utolsó darabjai monokróm alkotások, szürkés vagy fekete négyzeteikben visszaköszön a mechanikai-tömegkommunikációs nyelv véletlen hibáinak nyomán született tiszta érzékenység.

KÁROLY MINYÓ SZERT artist, hand-made photographer

ANIKÓ ROBITZ photographer

BÁLINT SZOMBATHY multimedia artist

Looking into the fine arts-angled poetics of Hungarian contemporary photography, there is a particularly interesting, yet not completely comprehended trend, which, on the one hand, can be interpreted from painting (fine art), on the other, from conceptual photography. These two entities were, in effect, defined against one another as conceptual art was in contrast to painting until the appearance of primary, elementary painting in the mid-seventies. While advocates of conceptual photography could be found in Hungary, there was hardly anyone practicing language-oriented reductionist painting (except for a few radical but overdue casual achievements).

The concept of this exhibition was inspired by a significant event in art history, namely the centennial birth anniversary of Suprematism. Although the first Suprematist manifesto was published in 1915, Kazimir Malevich had created his first series of paintings denying objective representations two years prior. Therefore, historiography considers 1913 the birth year of this revolutionary, high-impact trend. In the context of this exhibit, Suprematism is relevant on the level of its sensitivity and its nature of being far removed from the material world, not so much through its semiotics based on geometrical shapes. Bálint Szombathy, the curator of the exhibition, invited kindred spirits from the scene of contemporary Hungarian photography, whose work he had been following for a while and whose mentality he had felt a closeness due to their sensibility. Malevich's idea of pure sensibility is vigorously present in all three artists; however, there are differences in their photographic language. These differences of varying degrees demonstrate, in fact, most truly the all-time opportuneness of mythical human ambitions to be launched towards ethereal heights and divine spheres. Exhibited works do not relate to the Suprematist tradition as a systematic pattern, i.e. they do not wish to illustrate Malevich's doctrine. Resulting from a long process of self-development, the Suprematist attitude is present in the creations from the outset.

Károly Minyó Szert, who defines himself as a visual artist and hand-made photographer, individually developed a technical-lingual process that manifests itself on an already strange border-land, since it combines manual painting and mechanically produced photography. The artist coats the canvas with paint in a traditional way, and, once the paint dries, he proceeds to spread the surface with a light-sensitive emulsion. In the end, he covers it with negative cut film and exposes it to light. On bright areas that were painted freely with sweeping gestures, identifiable objects of the material world or the self-seeking human stumbling around in metaphorical mist emerge in patches as illuminated visions. Every one of his images is a unique panel painting created by manually coating emulsion and using conventional analogue lab techniques. As part of his photo-performances, Minyó, while pedaling a bicycle in a darkened room, illuminates the cut film fixed on the previously exposed canvas with the bicycle's lamp, then spreads developer on the surface with a sponge. During this process the picture gets developed in front of the eyes of the spectator, emphatically demonstrating the gestured power of manual development.

Whilst a few elements of the anthropocentric world appear as slight hints in Minyó Szert's works, Anikó Robitz's photos completely take off towards a geometrical-abstract domain, corresponding with the Suprematist language both at the level of sensibility, as well as in form. We find ourselves in a strictly defined world of symbols; here, these signs seem constructed and manipulated, although they are not. Robitz consistently refuses to employ external interferences; her photos are not constructions but results of her particular and observant vision. Perhaps no one would think that the photographer captures thrilling details of the micro-world in hidden corners of contemporary geometrical architecture as she is travelling through metropolises of the world. She demonstrates a completely unique and original point of view, which has no comparison in Hungarian contemporary photography; furthermore, the historical role models of her vision can be found in Bauhaus' aesthetics.

Omitting the camera as a device, Bálint Szombathy's photographs are false images that were created by a telephotograph, an instrument once used for telecommunications. The collection of about 200 unique pieces was accumulated in the eighties; a smaller selection was on display for first time in the Hungarian House of Photography - Mai Manó House, Budapest in 2011. During the exhibition, he exemplified, step by step, how the discernible, materially-bound world falls apart and how these pieces gradually become more and more unrecognizable, until they eventually settle to nothingness. The last fragments of the series are monochrome photographs; their grayish-black squares echo the pure sensibility that is born due to the unintentional mistakes of the mechanical language of mass communication.

MINYÓ SZERT KÁROLY

képzőművész, szabadkézi fotográfus

www.minyo.hu

1955-ben született Újdelhiben (India)

1973–1975: fényképeszeti tanulmányok Budapesten

1979-től mint szellemi szabadfoglalkozású képzőművész dolgozik és folyamatosan kiállít Európa-szerte

2011-től Nyitott Múterem szisztéma megalapítása, kidolgozása és folyamatos működtetése a Megálló Csoport Alapítványánál, ahol jelenleg is a művészetterápiás fotófoglalkozást vezeti és alkot

Tagja a Magyar Alkotóművészek Közösségének és a Magyar Fotóművészek Szövetségének.

Minyó Sziert munkáit jelenleg a bécsi székhelyű Anzenberger Gallery képviseli.

ROBITZ ANIKÓ

fotográfus

www.anikorobitz.com

1978-ban született Nagykanizsán

2005–2006: Szellemkép Szabadiskola hallgatója, analóg fotográfiát tanult

2008–2010: Zsigmond Király Főiskola film szakirányának hallgatója (BA diploma 2010-ben)

2008-tól magyarországi és külföldi kiállítások résztvevője

2008-ban Pécsi József ösztöndíj, 2009-ben az ausztriai Cultural City Network Graz ösztöndíj

2012-től tagja a Magyar Fotóművészek Szövetségének

Robitz Anikó munkáit a Photon Gallery (Szlovénia & Ausztria) és a Los Angeles Center for Digital Art (USA) képviseli.

SZOMBATHY BÁLINT

multimediális művész

1950-ben született Pacséren (Szerbia)

1969–1976: a szabadkai Bosch+Bosch művészeti csoport alapító tagja

1971–1972; 1986–1991: Az Új Symposion c. folyóirat grafikai-művészeti szerkesztője Újvidéken

1999-ben az újvidéki VideoMedeja Nemzetközi Videófesztivál művészeti igazgatója.

2001-től a Magyar Elektorgráfiai Társaság alapító tagja

2003-tól a budapesti Magyar Műhely folyóirat felelős szerkesztője

Szombathy Bálint munkáit a ljubljanoi P74 és a budapesti Vintage Galéria képviseli.

KÁROLY MINYÓ SZERT

artist, hand-made photographer

www.minyo.hu

1955 born in New Delhi, India
1973–1975 studies photography in Budapest
since 1979 works as a liberal professional artist and exhibits all over Europe
since 2011 establishes and operates the OPEN STUDIO system at Megálló (Stop) Group Foundation, where he currently leads art therapy sessions and creates art

Member of the National Association of Hungarian Creative Artists and the Association of Hungarian Photographers.

Károly Minyó Szert is represented by the Vienna-based Anzenberger Gallery.

ANIKÓ ROBITZ

photographer

www.anikorobitz.com

1978 born in Nagykanizsa, Hungary
2005–2006 studies analog photography at Camera Anima Open Academy (Szellemkép Szabadiskola), Budapest
2008–2010 film studies major at King Sigismund Business School, Budapest (earns BA degree in 2010)
since 2008 exhibits in Hungary and abroad
2008 receives the Pécsi József Fine Art Photography Grant
2009 receives the Cultural City Network Graz (Austria) award and residency
since 2012 member of the Association of Hungarian Photographers

Anikó Robitz is represented by Photon Gallery (Slovenia & Austria) and the Los Angeles Center for Digital Art (USA)

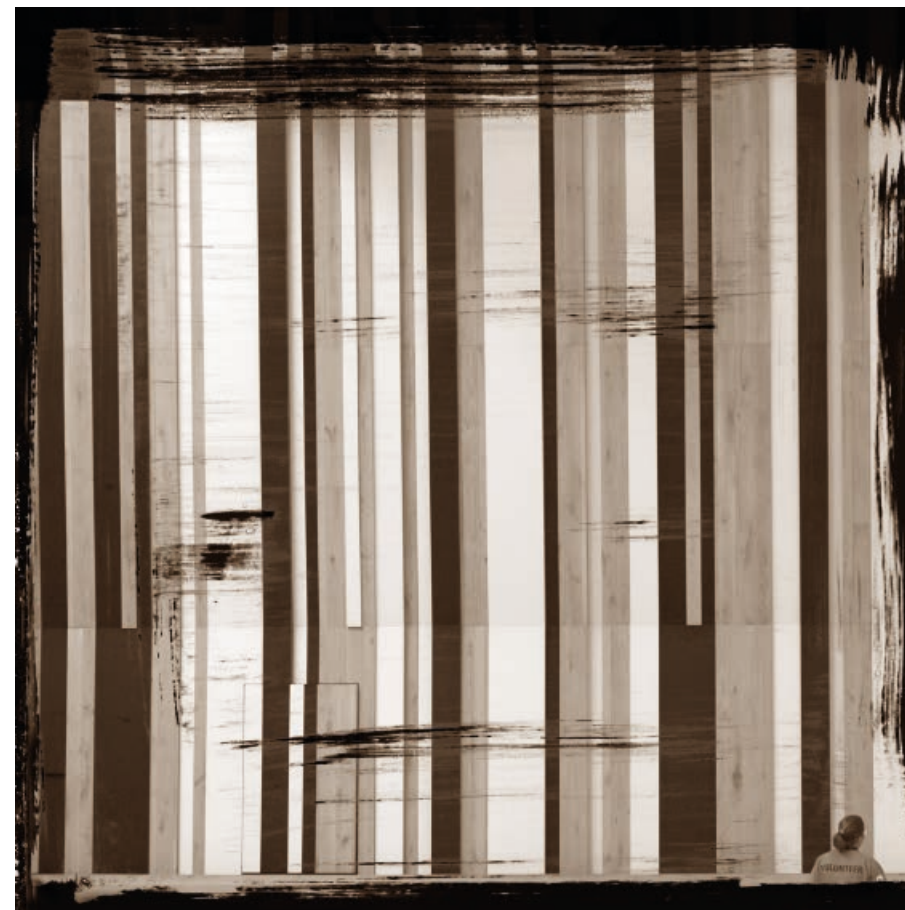
BÁLINT SZOMBATHY

multimedia artist

1950 born in Pačir, Yugoslavia
1969–1976 founding member of the Bosch+Bosch Group of Subotica, Serbia
1971–1972 graphic editor and art editor of the art periodical Új Symposion in Novi Sad, Serbia
1999 art director of the Videomedija International Video Festival in Novi Sad, Serbia
since 2001 founding member of the Hungarian Electrographic Art Association
since 2003 Editor-in-Chief of the literary periodical Magyar Műhely (Hungarian Workshop) of Budapest

Bálint Szombathy is represented by Center in Galerija P74 (Ljubljana) and Vintage Gallery (Budapest).

MINŐ SZERT KÁROLY

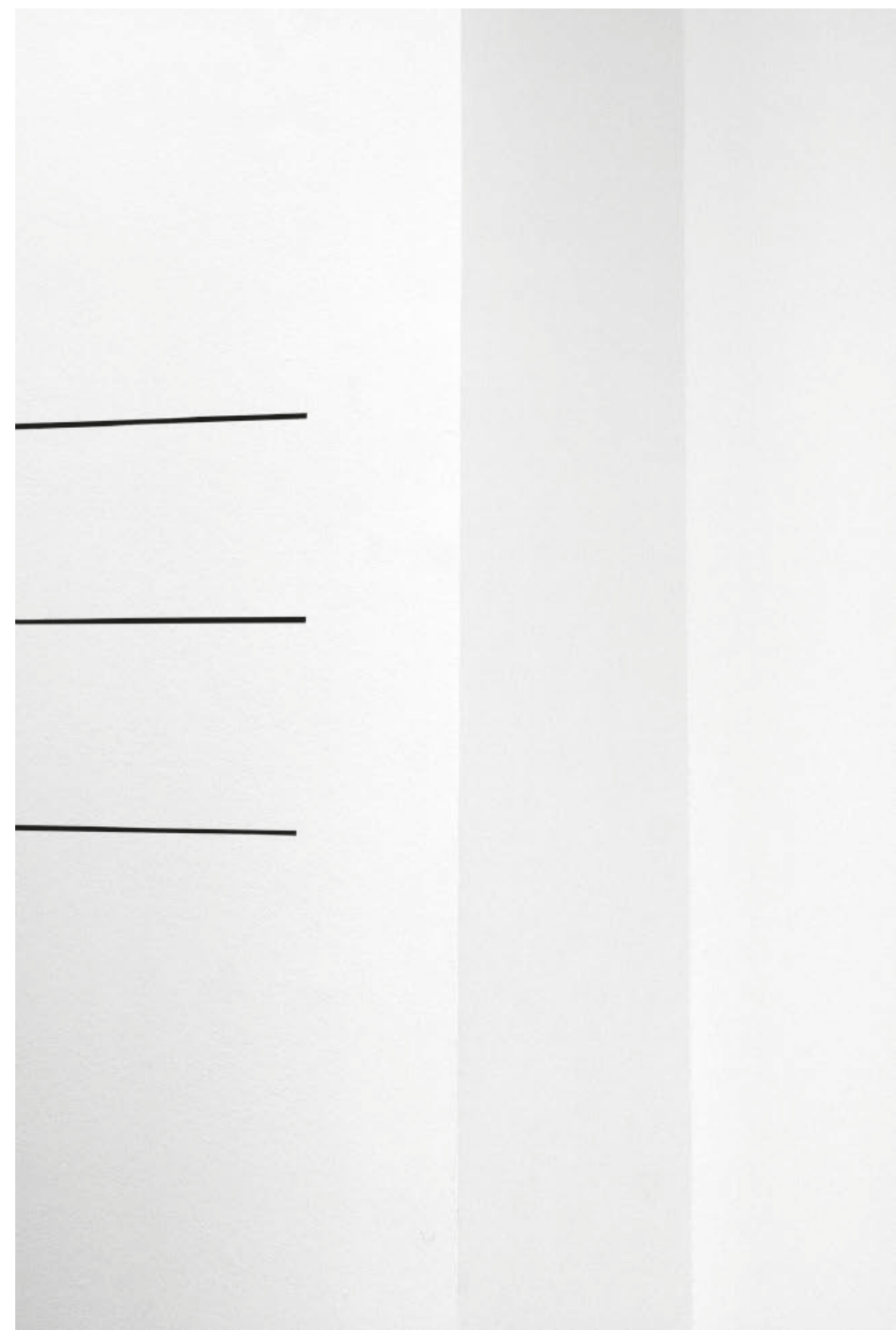

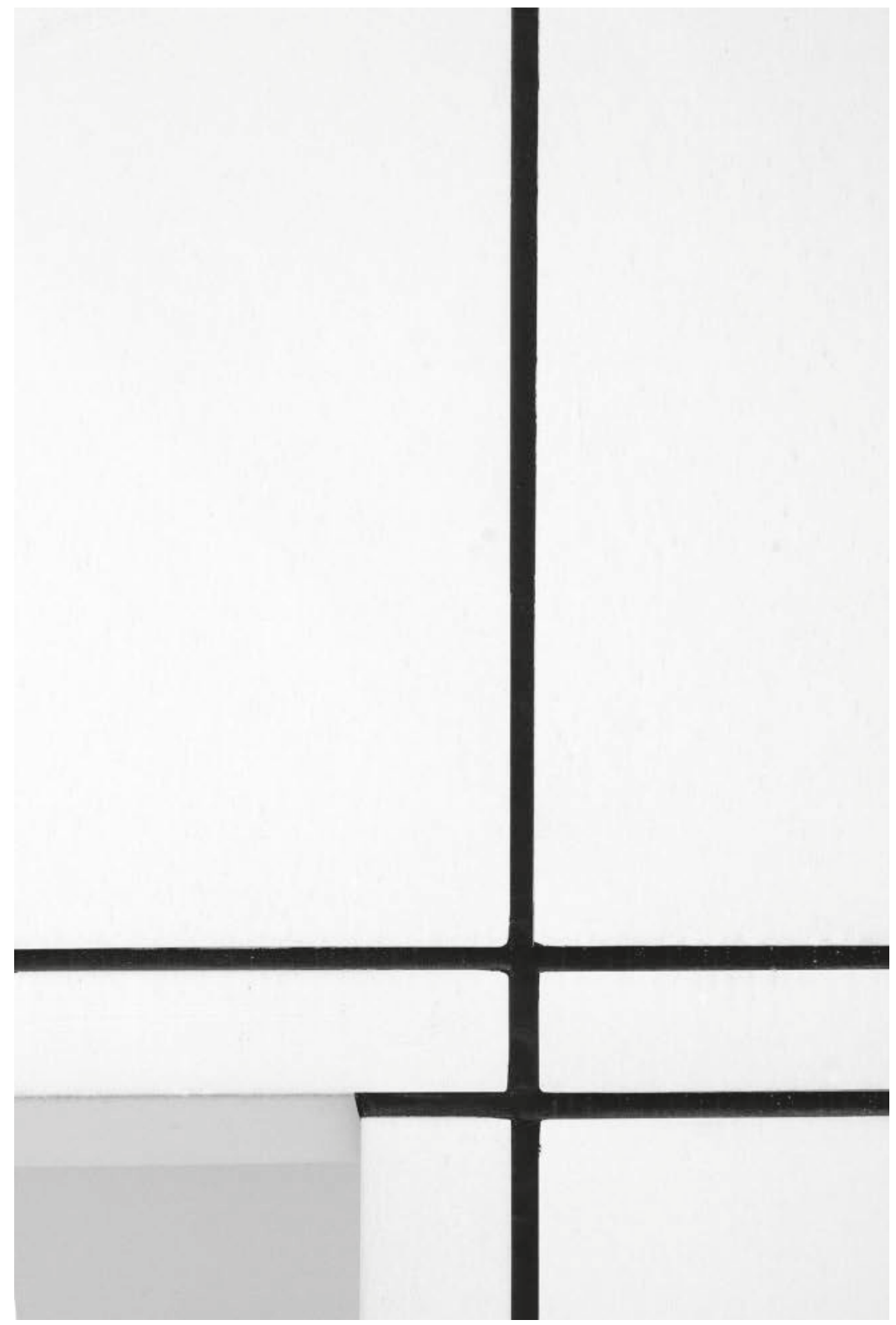
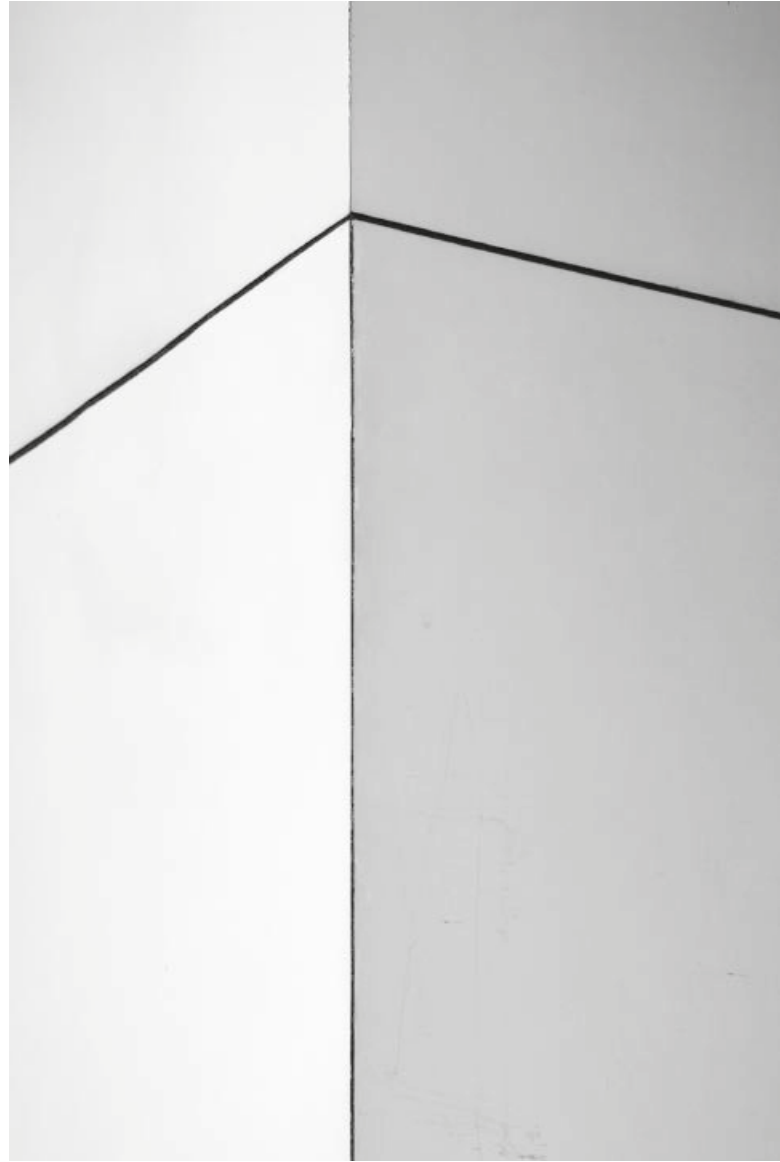

ROBITZ ANIKÓ

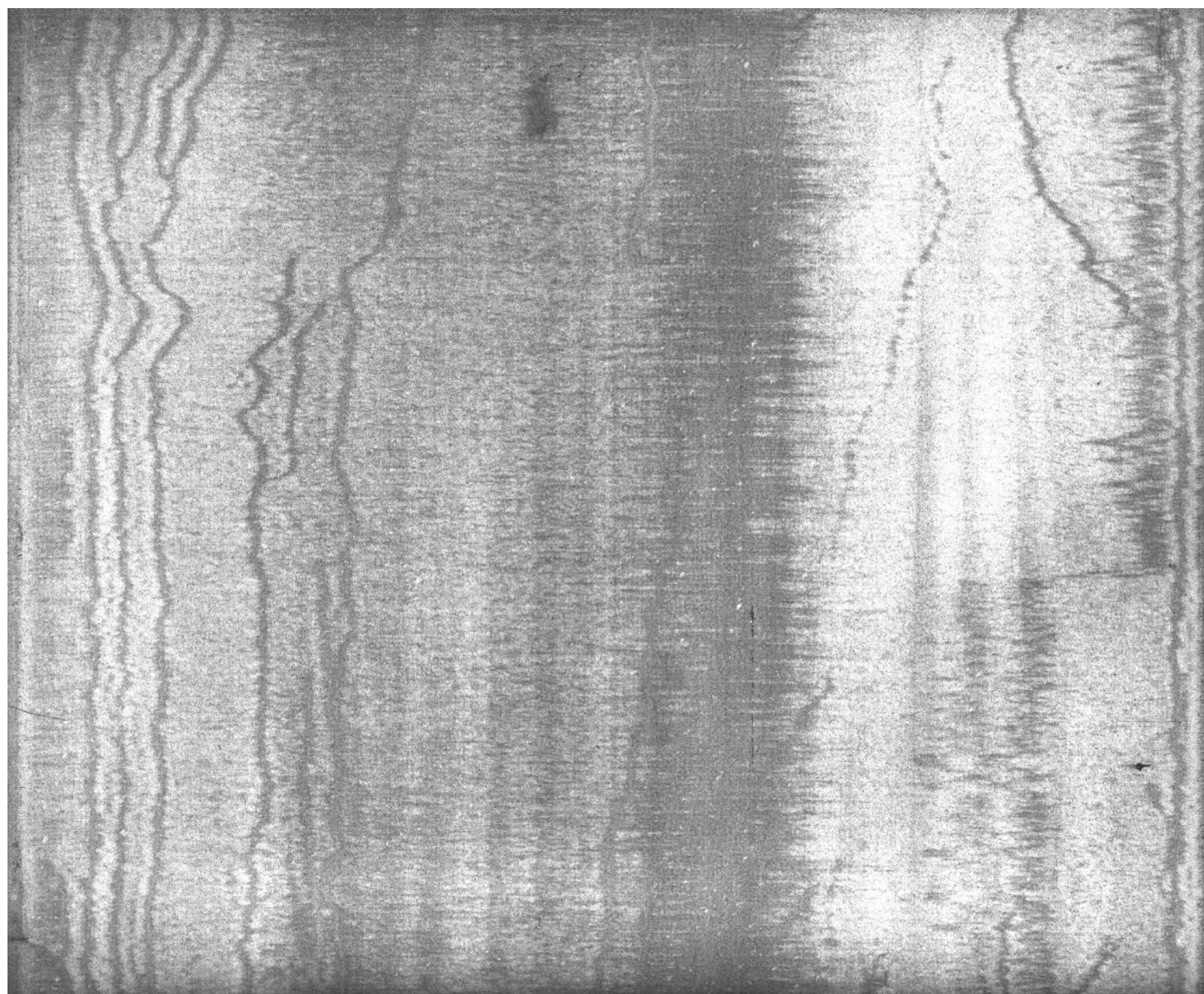

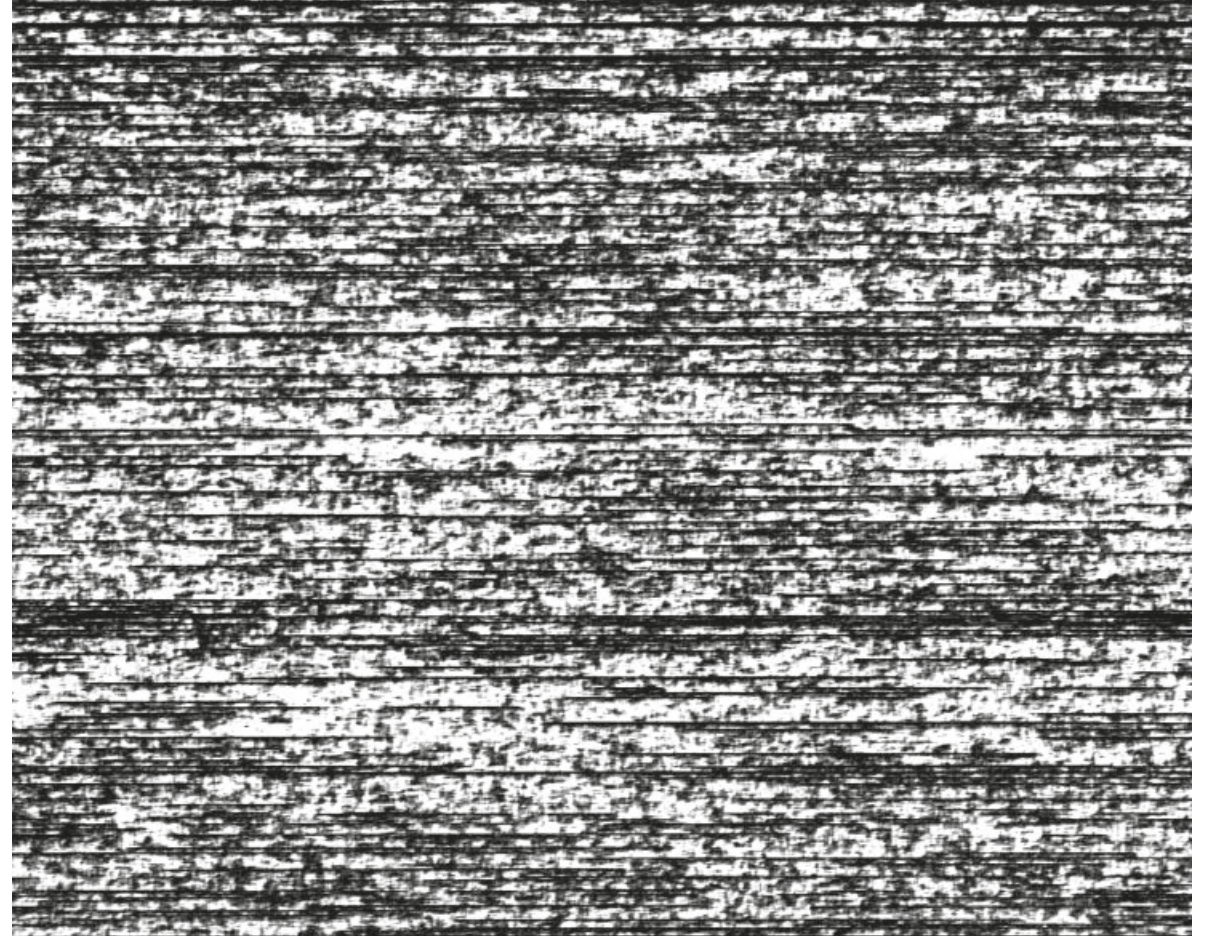
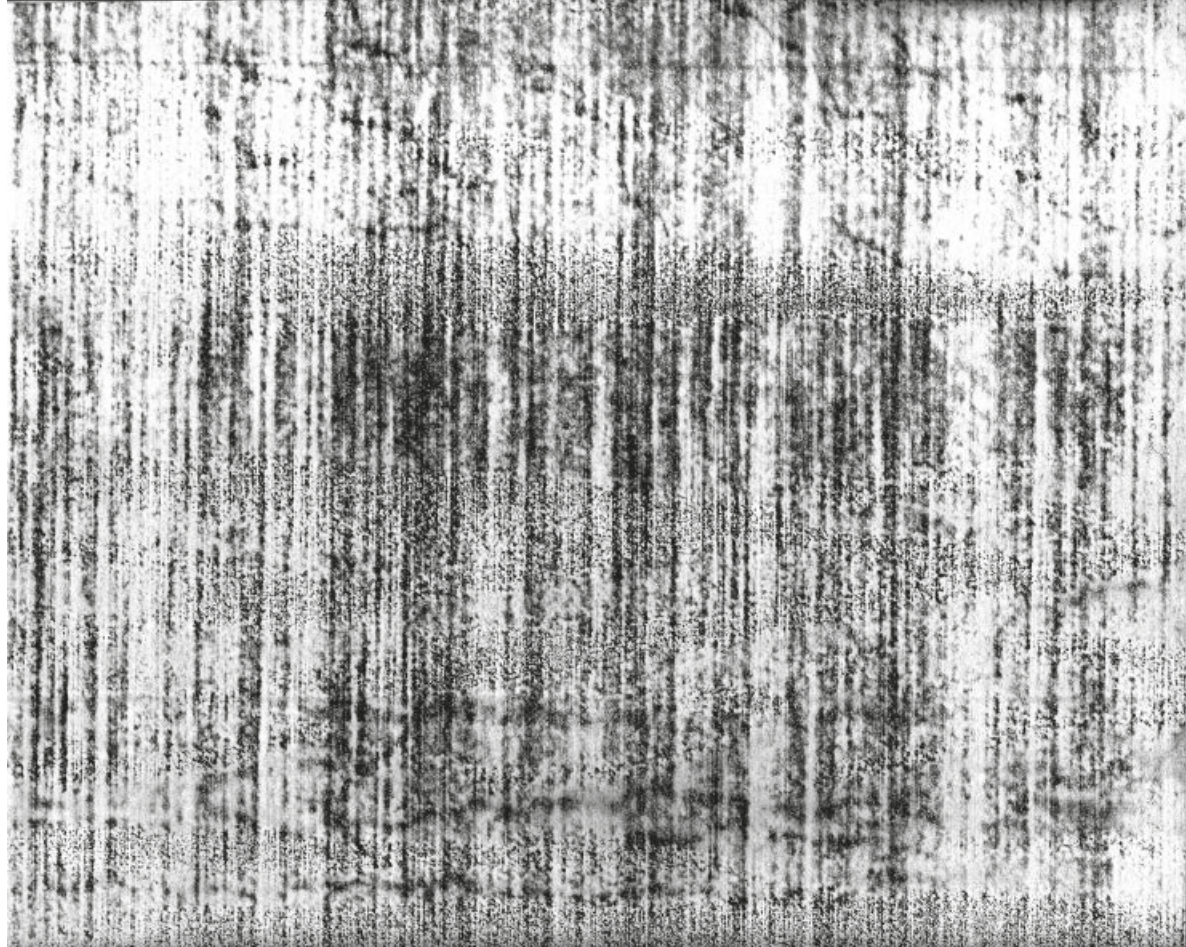

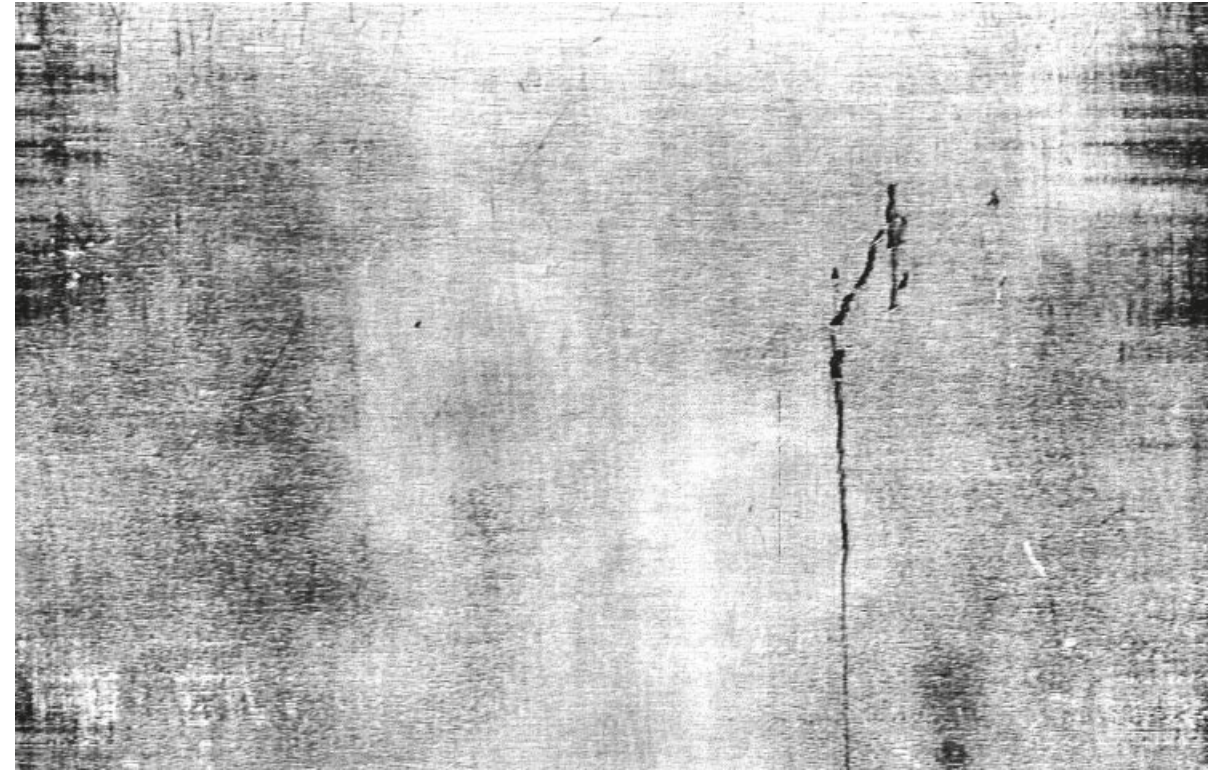
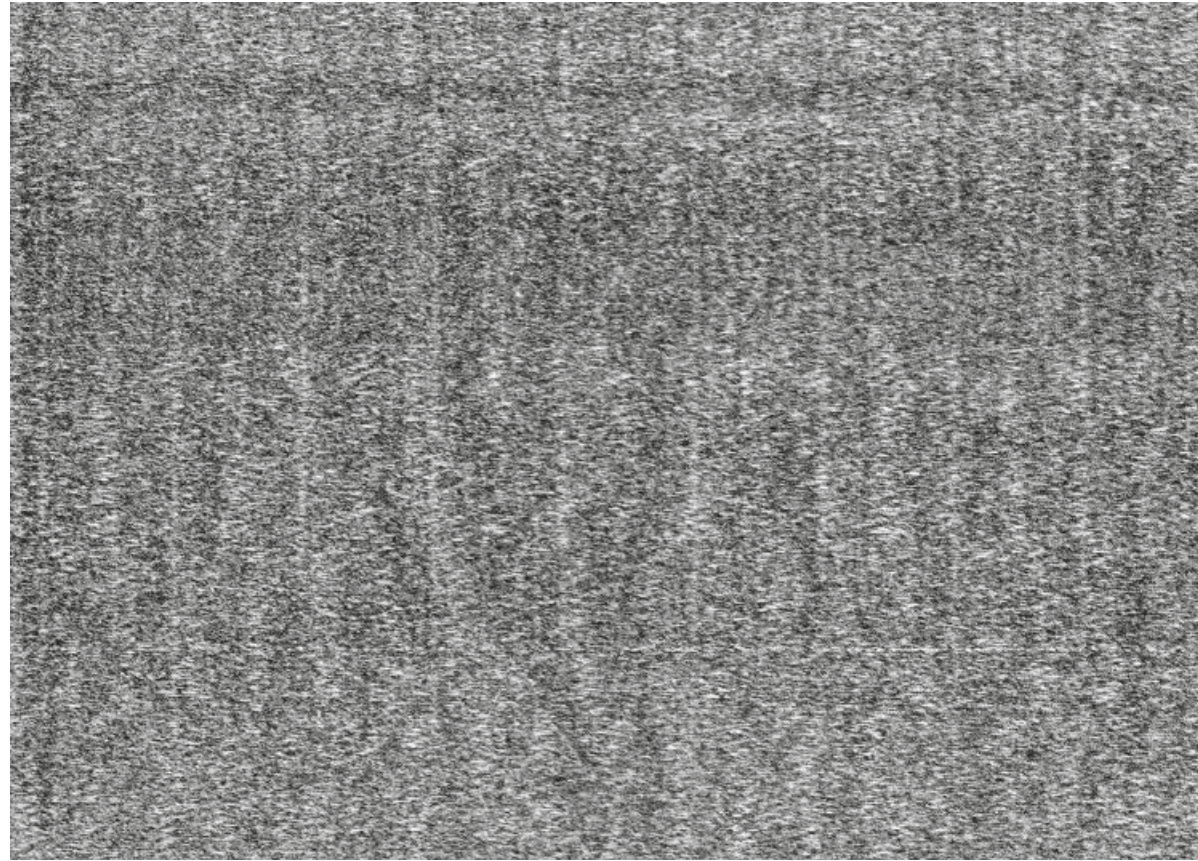
SZOMBATHY BÁLINT

SZUPREMATISTA KÉPEK
1980-as évek második fele
Telefotó, unikum, különböző méret

SUPREMATIST IMAGES
second half of the 1980's
Telephoto, unicum, various sizes

Fotószuprematisták – Minő Szert Károly, Robitz Anikó, Szombathy Bálint kiállítása
Photosuprematists – exhibiton of Károly Minő Szert, Anikó Robitz, Bálint Szombathy
Capa Kortárs Fotográfiai Központ, 2014. január 27. – március 14.
Capa Contemporary Photography Center, January 27 – March 14, 2014
Kurátor/Curator: Szombathy Bálint
Asszisztens/Assistants: Baki László, Éri Ildikó, Hampl Márta
Installáció, technikai kivitelezés/Installation, implementation: Mayer Róbert

A művek létrehozását a Nemzeti Kulturális Alap tette lehetővé.
Production of exhibited material was made possible by the National Cultural Fund of Hungary.

nka

©szöveg/text: Szombathy Bálint
Fordítás/Translation: Boronyák Vivien
Grafikai tervezés, arculat/Graphic design, corporate identity: Misetics Mátyás, MITTE Communications

© Fotók: Minő Szert Károly, Robitz Anikó, Szombathy Bálint

Felelős kiadó /Publisher: Kőrösi Orsolya
Robert Capa Nonprofit Kft.

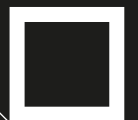
Nyomda/Print: Demax Művek Kft.

Az intézmény fenntartója az Emberi Erőforrások Minisztériuma.
The institution is maintained by the Ministry of Human Resources, Hungary.

 Capa
Kortárs
Fotográfiai
Központ

Robert Capa Fotográfiai Központ
1065 Budapest, Nagymező u. 8.
www.capacenter.hu

Capa
Kortárs
Fotográfiai
Központ

